

สรุปมติการประชุมวุฒิสภา

ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง)

วันอังคารที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๘

www.senate.go.th

● สำนักการประชุม สำนักงานเลขานุการวุฒิสภา ●

เรื่อง	มติที่ประชุม
เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม (ไม่ปรากฏในระเบียบวาระการประชุม)	
- รับทราบ เรื่อง การสาธิตการใช้เครื่องออกเสียงลงคะแนนเพื่อลงคะแนนคัดเลือกบุคคลผู้สมควรได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงาน (กตป.) จำนวน ๕ ด้าน โดยจะมีการลงคะแนนคัดเลือกครั้งแรก นอกห้องประชุมวุฒิสภา ในวันอังคารที่ ๘ เม.ย. ๖๘ ด้วยเครื่องออกเสียงลงคะแนนลับ	รับทราบ
เรื่องด่วน (๑ เรื่อง)	
- ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว (เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน และวุฒิสภาได้มีมติให้ขยายเวลาออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ซึ่งเมื่อนับถึงวันสิ้นสุดสมัยประชุมสามัญประจำปีครั้งที่สอง ในวันที่ ๑๐ เม.ย. ๖๘ ยังเหลือเวลาพิจารณาอีก ๒๑ วัน)	ลงมติเห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร ด้วยคะแนน ๑๔๔ เสียง ไม่เห็นด้วย ๔ เสียง งดออกเสียง ๔ เสียง ไม่ลงคะแนน ไม่มี และไม่มีมติเห็นชอบด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการการวิสามัญ
เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว (๕ เรื่อง)	
๑ รายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง การส่งเสริมให้ผู้ประกอบการธุรกิจที่พักขนาดกลางและขนาดเล็ก ที่มีใช้โรงแรมให้ได้รับใบอนุญาตเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน กรณีศึกษา : จังหวัดภูเก็ต (คณะกรรมการการพาณิชย์และการอุตสาหกรรมพิจารณาเสร็จแล้ว)	เห็นชอบด้วยกับรายงานพร้อมทั้งข้อเสนอแนะ และให้ส่งไปยังคณะรัฐมนตรี
๒ รายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง ชีตความสามารถอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ ความท้าทายและโอกาสของประเทศไทย (คณะกรรมการการทหารและความมั่นคงของรัฐพิจารณาเสร็จแล้ว)	เห็นชอบให้คณะกรรมการการทหารพิจารณา
๓ รายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง รายงานผลการศึกษาพื้นที่อ่างสิริโหล่วที่ทับซ้อนระหว่างประเทศไทยกับประเทศกัมพูชาบริเวณทางทะเลเกาะกูด (คณะกรรมการการทหารและความมั่นคงของรัฐพิจารณาเสร็จแล้ว)	เห็นชอบให้คณะกรรมการการทหารพิจารณา
๔ รายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง พลังเครือข่ายความร่วมมือ : บทบาท หน้าที่ และมาตรการเชิงรุก ๕ ปี เพื่อหยุดวิกฤตบุหรี่ไฟฟ้าในเด็กและเยาวชนไทย (คณะกรรมการการพัฒนาศักยภาพและกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ด้อยโอกาส และความหลากหลายทางสังคมพิจารณาเสร็จแล้ว)	เห็นชอบด้วยกับรายงานพร้อมทั้งข้อเสนอแนะ และให้ส่งไปยังคณะรัฐมนตรี
๕ รายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง บัตรประจำตัวคนพิการ (คณะกรรมการการพัฒนาศักยภาพและกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ด้อยโอกาส และความหลากหลายทางสังคมพิจารณาเสร็จแล้ว)	เห็นชอบด้วยกับรายงานพร้อมทั้งข้อเสนอแนะ และให้ส่งไปยังคณะรัฐมนตรี
เรื่องที่ค้างพิจารณา (๓ เรื่อง)	
๑ ญัตติ เรื่อง ขอเสนอญัตติให้วุฒิสภาพิจารณาแนวทางการเสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยทางอาหาร (นางสาวนิชาภา สุวรรณนาค เป็นผู้เสนอ)	เห็นชอบให้ส่งข้อสังเกตและข้อเสนอแนะไปยัง ครม. และมอบหมายให้คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ วุฒิสภา นำไปพิจารณาเพิ่มเติม
๒ ญัตติ เรื่อง ขอเสนอญัตติให้วุฒิสภาพิจารณาหาแนวทางแก้ไขปัญหาละเลยและควบคุมการเปิดสถานศึกษา ผิดกฎหมายของหน่วยงานต่างในในประเทศไทย (นายปริญญญา วงษ์เชิดขวัญ เป็นผู้เสนอ)	เห็นชอบให้ส่งข้อสังเกตและข้อเสนอแนะไปยัง ครม. และมอบหมายให้คณะกรรมการการศึกษากิจการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม วุฒิสภา นำไปพิจารณาเพิ่มเติม
๓ ญัตติ เรื่อง ขอเสนอญัตติให้วุฒิสภาพิจารณาปัญหาการบริหารงานของสำนักงานประกันสังคม (นางสาวนันทนา นันทโรภาส เป็นผู้เสนอ)	เลื่อนการพิจารณา ไปพิจารณา อ. ๘ เม.ย. ๖๘
เรื่องที่เสนอใหม่ (๑ เรื่อง)	
- รายงานของผู้สอบบัญชีและรายงานการเงิน กองทุนสงเคราะห์เกษตรกร สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖	เลื่อนการพิจารณา ไปพิจารณา พ. ๙ เม.ย. ๖๘
เรื่องอื่น ๆ (๒ เรื่อง)	
๑ รายงานผลการดำเนินงานของคณะกรรมการการทหารและความมั่นคงของรัฐ (เดือนกันยายน ๒๕๖๗ – เดือนมีนาคม ๒๕๖๘)	รับทราบ
๒ รายงานผลการดำเนินงานของคณะกรรมการการเทคโนโลยีสารสนเทศ การสื่อสาร และการโทรคมนาคม (ระหว่างวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๖๗ – ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘)	รับทราบ

สืบค้นข้อมูลการประชุมวุฒิสภา ได้ที่

สรุปผลการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันอังคารที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๘

โดย สำนักการประชุม สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

วันอังคารที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๘ เวลา ๑๐.๐๕ นาฬิกา ณ ห้องประชุมวุฒิสภา อาคารรัฐสภานายมงคล สุระสัจจะ ประธานวุฒิสภา เป็นประธานของที่ประชุม ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) โดยมีพลเอก เกรียงไกร ศรีรักษ์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง และนายบุญส่ง น้อยโสภณ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง ผลัดเปลี่ยนทำหน้าที่ประธานของที่ประชุม

ก่อนเปิดการประชุม ประธานวุฒิสภาได้อนุญาตให้สมาชิกวุฒิสภาปรึกษาหารือปัญหาที่เกี่ยวกับความเดือดร้อนของประชาชนหรือปัญหาอื่นใด ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๘ จำนวน ๑๒ คน เป็นเวลาพอสมควร

เมื่อครบองค์ประชุมแล้ว ประธานของที่ประชุมได้เปิดประชุมและดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระ สรุปผลการประชุมได้ดังนี้

(๑) เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

จำนวน ๑ เรื่อง

เรื่องแจ้งที่ไม่ปรากฏในระเบียบวาระการประชุม จำนวน ๑ เรื่อง

- ตามที่วุฒิสภาจะมีการออกเสียงลงคะแนนคัดเลือกรอบแรกนอกห้องประชุมวุฒิสภา การปฏิบัติงาน (กตป.) จำนวน ๕ ด้าน ซึ่งเป็นการลงคะแนนคัดเลือกรอบแรกนอกห้องประชุมวุฒิสภา เพื่อให้เหลือจำนวนสองเท่าของจำนวนกรรมการแต่ละด้าน คือ ด้านละ ๒ คน ในวันอังคารที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๘ ตั้งแต่เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๒.๐๐ นาฬิกา โดยในวันอังคารที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๘ จะมีการสาธิตการใช้เครื่องออกเสียงลงคะแนนบริเวณหน้าห้องประชุมวุฒิสภาโดยเจ้าหน้าที่ของ กกต. และเจ้าหน้าที่สำนักกำกับและตรวจสอบ เพื่อซักซ้อมความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้เครื่องออกเสียงลงคะแนน ตั้งแต่เวลา ๐๘.๐๐ - ๑๒.๐๐ นาฬิกา เป็นต้นไป ท่านสมาชิกสามารถไปทดลองใช้เครื่องออกเสียงลงคะแนนได้ ณ สถานที่และเวลาดังกล่าว

(๒) รับรองรายงานการประชุม

(ไม่มี)

เอกสารฉบับนี้เป็นเพียงสรุปผลการประชุมวุฒิสภาโดยสังเขป

สำหรับรายงานการประชุมวุฒิสภา สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาจะดำเนินการเผยแพร่เมื่อที่ประชุมวุฒิสภาได้รับรองแล้ว

(๓) กระทำตาม

(ไม่มี)

เรื่องด่วน

จำนวน ๑ เรื่อง

- ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี พ.ศ.

ซึ่งคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

(เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน)

ผลการพิจารณา

นายกมล รอดคล้าย ประธานคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี พ.ศ. ได้แถลงรายงานผลการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว และผลการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญ ทั้งในชั้นการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี และวุฒิสภา ต่อที่ประชุม โดยสรุปผลการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติของคณะกรรมการการวิสามัญได้ว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้มีทั้งหมด ๑๐๖ มาตรา คณะกรรมการการวิสามัญไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติม มีกรรมการการวิสามัญสงวนความเห็น จำนวน ๑ คน คือ ศาสตราจารย์ชาญณรงค์ พรุ่งโรจน์ โดยได้สงวนความเห็นไว้ จำนวน ๔ มาตรา คือ เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๘/๑ แก้ไขความในมาตรา ๓๖ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๕๔ และมีสมาชิกวุฒิสภาสงวนคำแปรญัตติ จำนวน ๓ คน คือ นายเทวฤทธิ์ มณีฉาย ได้สงวนคำแปรญัตติ จำนวน ๔ มาตรา คือ แก้ไขความในมาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๒ เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๘/๑ และมาตรา ๑๐๗ นางสาวนันทนา นันทวโรภาส ได้สงวนคำแปรญัตติ จำนวน ๓ มาตรา คือ แก้ไขความในมาตรา ๗ มาตรา ๓๙ และมาตรา ๔๐ และนางสาวรัชนิกร ทองทิพย์ ได้สงวนคำแปรญัตติ จำนวน ๙ มาตรา คือ แก้ไขความในมาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๗ มาตรา ๓๑ และมาตรา ๕๗ ทั้งนี้ คณะกรรมการการวิสามัญได้ตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้บางประการเพื่อให้ที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณา

จากนั้น ที่ประชุมวุฒิสภาได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ในวาระที่ ๒ โดยเริ่มต้นด้วยชื่อร่างคำปรารภ แล้วพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง แล้วลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนน ๑๔๔ เสียง ไม่เห็นด้วย ๔ เสียง งดออกเสียง ๔ เสียง ไม่ลงคะแนนเสียง ไม่มี และมีมติเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการการวิสามัญเพื่อแจ้งไปยังคณะรัฐมนตรีดำเนินการต่อไป

(๔) เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

จำนวน ๑ เรื่อง

๔.๑ รายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง การส่งเสริมให้ผู้ประกอบการธุรกิจที่พักขนาดกลาง และขนาดเล็กที่มีใช้โรงแรมให้ได้รับใบอนุญาตเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน กรณีศึกษา : จังหวัดภูเก็ต ซึ่งคณะกรรมการการพาณิชย์และการอุตสาหกรรมพิจารณาเสร็จแล้ว
(เป็นเรื่องที่เลื่อนมาจากการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันจันทร์ที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๘)

ผลการพิจารณา

ประธานคณะกรรมการการพาณิชย์และการอุตสาหกรรม (นายวิวรรณ ไกรพิสธิกุล) รองประธานคณะกรรมการในฐานะประธานคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางการยกระดับ และส่งเสริมผู้ประกอบการ SMEs (นายนิพนธ์ เอกวานิช) รองประธานคณะกรรมการในฐานะ รองประธานคณะอนุกรรมการ (นายสหพันธ์ รุ่งโรจน์พาณิชย์) และอนุกรรมการและเลขานุการ (นางอร่ามศรี อาภาอดุล) ได้ร่วมกันเสนอรายงานต่อที่ประชุม สรุปได้ว่า อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เป็นพลังขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ ถือเป็นแหล่งที่มารายได้สำคัญของประเทศ โดยปัจจัยที่สำคัญ ในการส่งเสริมการท่องเที่ยว คือ ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว ทั้งโรงแรมขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดเล็ก รวมทั้งธุรกิจให้เช่าที่พักที่ไม่ใช่โรงแรมในทุกภูมิภาคของประเทศ ซึ่งจากการพิจารณาศึกษาข้อมูล ของจังหวัดภูเก็ตซึ่งเป็นจังหวัดที่มีรายได้จากการท่องเที่ยวสูงเป็นอันดับ ๒ ของประเทศ มีโรงแรม และที่พักขนาดกลางและขนาดเล็ก เปิดให้บริการ ๖,๐๐๐ แห่ง มีใบอนุญาต ๙๔๐ แห่ง ไม่มีใบอนุญาต ๕,๐๖๐ แห่ง แสดงให้เห็นถึงความไม่เป็นธรรมทางการค้า ไม่มีการควบคุมและตรวจสอบด้านมาตรฐานที่พัก และการรายงานทะเบียนผู้เข้าพัก ส่งผลต่อการรักษาความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของผู้บริโภคและประชาชน และส่งผลให้ภาครัฐสูญเสียรายได้จากการจัดเก็บภาษี และค่าธรรมเนียมจากการประกอบธุรกิจโรงแรม จึงควรให้ความสำคัญในการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการ ธุรกิจที่พักขนาดกลางและขนาดเล็กที่มีใช้โรงแรมให้ได้รับใบอนุญาต ทั้งนี้ จังหวัดภูเก็ตมีจุดเด่นที่สามารถ นำมาใช้เป็นต้นแบบของการแก้ปัญหาเบื้องต้นให้กับผู้ประกอบการได้ คือ ความร่วมมือของภาครัฐและเอกชน ในการจัดตั้ง “คลินิกให้คำปรึกษาและกลั่นกรอง (Clinic - Checklist)” เพื่อให้คำปรึกษาและแนะนำ รวมทั้งจัดทำแบบรายงานตรวจสอบ/กลั่นกรองเอกสารและหลักฐานที่ผู้ประกอบการจะต้องนำไปยื่น เพื่อขอรับใบอนุญาต ตั้งกลุ่มไลน์เพื่อสื่อสารและแนะนำ รวมทั้งจัดทำฐานข้อมูลสถานประกอบการ วิศวกร และบุคลากร เพื่อให้ผู้ประกอบการได้รับใบอนุญาตเพิ่มขึ้น แต่ยังพบปัญหาความล่าช้าในการขอรับ ใบอนุญาตซึ่งมีขั้นตอนและต้องผ่านหลายหน่วยงานในการพิจารณา ดังนั้น จังหวัดภูเก็ตควรดำเนินการ บูรณาการการทำงานร่วมกันในการจัดตั้ง “ศูนย์บริการขอใบอนุญาตที่พักขนาดกลางและขนาดเล็กแบบครบวงจร”

เอกสารฉบับนี้เป็นเพียงสรุปผลการประชุมวุฒิสภาโดยสังเขป

สำหรับรายงานการประชุมวุฒิสภา สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาจะดำเนินการเผยแพร่เมื่อที่ประชุมวุฒิสภาได้รับรองแล้ว

ในลักษณะการให้บริการแบบ One - Stop Service เพื่อร่วมกันทำหน้าที่พิจารณาข้อกฎหมาย จัดทำขั้นตอนการปฏิบัติ จัดทำรายละเอียดเอกสารที่จะพิจารณาในแต่ละขั้นตอน รวมทั้งต้องกำหนดระยะเวลาในการพิจารณาไว้ในทุกขั้นตอน เพื่อใช้เป็นมาตรฐานในการตรวจสอบ ทั้งนี้ ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน กระทรวงมหาดไทยควรบูรณาการความร่วมมือกับกระทรวงและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการขอใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมโดยแต่งตั้งเป็นคณะทำงาน เพื่อผลักดันให้จัดตั้ง “ศูนย์บริการขอใบอนุญาตโรงแรมและที่พักขนาดกลางและขนาดเล็กแบบครบวงจร ” ให้เกิดขึ้นในทุกจังหวัด และจัดทำคู่มือกำหนดขั้นตอนการทำงานเพื่อให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน รวมทั้งจัดทำหลักสูตรฝึกอบรมให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นเพื่อลดปัญหาการตีความกฎหมายที่แตกต่างกันในแต่ละจังหวัด นอกจากนี้ กระทรวงมหาดไทยควรเร่งดำเนินการขยายระยะเวลาการดำเนินการตามกฎหมายที่กำหนดลักษณะอาคารประเภทอื่นที่ใช้ประกอบธุรกิจโรงแรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๖ ที่จะหมดอายุในวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๘ ออกไปก่อน เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถเข้าสู่ระบบได้อย่างถูกต้อง ปรับปรุงพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ ให้มีความยืดหยุ่นในการขอรับใบอนุญาตสำหรับที่พักขนาดกลางและขนาดเล็ก และให้อำนาจคณะกรรมการ/คณะทำงานในระดับจังหวัดออกระเบียบหรือข้อกำหนดในการพิจารณา/ให้ความเห็นชอบต่อการนำอาคารประเภทอื่นมาประกอบธุรกิจโรงแรมเป็นรายการนี้

ภายหลังที่คณะกรรมการได้เสนอรายงานต่อที่ประชุมแล้ว ประธานของที่ประชุมได้อนุญาตให้สมาชิกวุฒิสภาได้อภิปรายแสดงความคิดเห็น สรุปได้ว่า เห็นด้วยกับการกำหนดขั้นตอนการทำงานและระยะเวลาในการยื่นขอรับใบอนุญาตที่เป็นมาตรฐานเดียวกันในทุกจังหวัด ซึ่งจะทำให้ผู้ประกอบการเข้าสู่ระบบอย่างถูกต้องมากขึ้น และการส่งเสริมผลักดันในเรื่องการเปลี่ยนการใช้อาคารเพื่อให้สามารถรับใบอนุญาตเปลี่ยนการใช้อาคารจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ทันกำหนด

จากนั้น รองประธานคณะกรรมการในฐานะประธานคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาแนวทางการยกระดับและส่งเสริมผู้ประกอบการ SMEs (นายนิพนธ์ เอกวานิช) ได้ชี้แจงสรุปได้ว่า ปัญหาเรื่องอาคารเป็นปัญหาของผู้ประกอบการในการยื่นขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจที่พักขนาดกลางและขนาดเล็กซึ่งต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามกฎหมาย โดยคณะกรรมการมีข้อเสนอแนะให้จัดทำคู่มือเพื่อกำหนดขั้นตอนการทำงานเพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานใช้ในการดำเนินการที่เป็นมาตรฐานเดียวกันเพื่อลดปัญหาการตีความกฎหมายที่แตกต่างกันในแต่ละจังหวัด ซึ่งจะทำให้ผู้ประกอบการเข้าสู่ระบบได้อย่างถูกต้องมากขึ้น

**ที่ประชุมพิจารณาแล้วเห็นชอบด้วยกับรายงานพร้อมทั้งข้อเสนอแนะของ
คณะกรรมการ และมติให้ส่งรายงานพร้อมทั้งข้อเสนอแนะดังกล่าวไปยังคณะรัฐมนตรีต่อไป**

๔.๒ รายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง ขีดความสามารถอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ
ความท้าทายและโอกาสของประเทศไทย
ซึ่งคณะกรรมการการทหารและความมั่นคงของรัฐพิจารณาเสร็จแล้ว

ผลการพิจารณา

คณะกรรมการการทหารและความมั่นคงของรัฐได้มีหนังสือขอให้ถอนรายงาน
การพิจารณาศึกษา เรื่อง ขีดความสามารถอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ ความท้าทายและโอกาส
ของประเทศไทยออกจากระเบียบวาระการประชุม เพื่อนำกลับไปพิจารณาปรับปรุงแก้ไขให้มี
ความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ที่ประชุมเห็นชอบให้ถอนรายงานให้ถอนรายงานดังกล่าวออกจากระเบียบวาระ
การประชุม

๔.๓ รายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง รายงานผลการศึกษาพื้นที่อ่างสิทธิไหล่ทวีป
ทับซ้อนระหว่างประเทศไทยกับประเทศกัมพูชาบริเวณทางทะเลเกาะกูด
ซึ่งคณะกรรมการการทหารและความมั่นคงของรัฐพิจารณาเสร็จแล้ว

ผลการพิจารณา

คณะกรรมการการทหารและความมั่นคงของรัฐได้มีหนังสือขอให้ถอนรายงาน
การพิจารณาศึกษา เรื่อง รายงานผลการศึกษาพื้นที่อ่างสิทธิไหล่ทวีปทับซ้อนระหว่างประเทศไทย
กับประเทศกัมพูชาบริเวณทางทะเลเกาะกูดออกจากระเบียบวาระการประชุม เพื่อนำกลับไปพิจารณา
ปรับปรุงแก้ไขให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ที่ประชุมเห็นชอบให้ถอนรายงานให้ถอนรายงานดังกล่าวออกจากระเบียบวาระ
การประชุม

๔.๔ รายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง "พลังเครือข่ายความร่วมมือ : บทบาท หน้าที่
และมาตรการเชิงรุก ๕ ปี เพื่อหยุดวิกฤตบุหรี่ยาเสพติดในเด็กและเยาวชนไทย"
ซึ่งคณะกรรมการการพัฒนาสังคม และกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ด้อยโอกาส
และความหลากหลายทางสังคมพิจารณาเสร็จแล้ว

ผลการพิจารณา

ประธานคณะกรรมการการพัฒนาสังคม และกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ด้อยโอกาส และความหลากหลายทางสังคม (นางวราภัสร์ ไพพรรณรัตน์) โฆษกคณะกรรมการ และประธานคณะอนุกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน และกลุ่มชาติพันธุ์ (นายชาญชัย ไชยพิศ) รองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่ (นางสาวอัจฉรพรรณ หอมรส) กรรมการและที่ปรึกษา (นายประภาส ปิ่นตบแต่ง) รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง (นายกิตติพันธ์ อนันตกุลจิราโชติ) รองโฆษกคณะกรรมการ คนที่สอง (นางสาวมาเรีย เผ่าประทาน) ร่วมกันเสนอรายงานต่อที่ประชุม สรุปได้ว่า ปัญหาการใช้บุหรี่ไฟฟ้าในเด็กและเยาวชนไทยกำลังเป็นวิกฤตที่ต้องได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน ส่งผลกระทบรุนแรงต่อเด็กและเยาวชน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย (อายุ ๙ - ๑๒ ปี) และมีการใช้บุหรี่ในกลุ่มเยาวชน อายุ ๑๕ - ๒๔ ปีขึ้นไป เพิ่มขึ้นกว่า ๑๐ เท่า แม้ว่า ประเทศไทยเป็น ๑ ใน ๔๐ ประเทศที่บุหรี่ไฟฟ้าถือเป็นสิ่งผิดกฎหมาย ได้แก่ “ห้ามนำเข้า” ตามประกาศ กระทรวงพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๕๗ “ห้ามผลิตเพื่อขาย ห้ามขายหรือให้บริการ” ตามคำสั่งของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคที่ ๒๔/๒๕๖๗ “ห้ามครอบครองหรือรับไว้ซึ่งบุหรี่ไฟฟ้า” ตามมาตรา ๒๔๖ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๐ และ “การสูบในที่สาธารณะ” ถือว่ามีความผิดตามพระราชบัญญัติ ควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. ๒๕๖๐ ปัจจัยสำคัญที่ทำให้ปัญหานี้ทวีความรุนแรงขึ้น ได้แก่ การเข้าถึง บุหรี่ไฟฟ้าได้ง่ายผ่านตลาดมืดและช่องทางออนไลน์ การตลาดที่ดึงดูดเยาวชน ความเข้าใจที่คลาดเคลื่อน เกี่ยวกับผลกระทบของบุหรี่ไฟฟ้าต่อสุขภาพและการบังคับใช้กฎหมายที่ไม่มีประสิทธิภาพ

การแก้ไขปัญหานี้ต้องอาศัยพลังเครือข่ายความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคการศึกษา ครอบครัวและเยาวชน เพื่อดำเนินการตามแผนระยะเร่งด่วน และพัฒนา มาตรการที่มีผลกระทบเชิงโครงสร้าง โดยคณะกรรมการมีข้อเสนอแนะ รวม ๓ ประการ ดังนี้ ๑) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และการบูรณาการเชื่อมโยง การดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคการศึกษา แพทย์ครอบครัว เด็กและเยาวชน ใช้แนวทางที่เป็นระบบจากฐานพินิจผู้ด้อยพินิจ สร้างแรงกระเพื่อมในสังคม เพื่อให้บุหรี่ไฟฟ้ากลายเป็น “สิ่งที่ไม่เท่” ในมุมมองของเยาวชน ๒) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับมาตรการ การดำเนินการเชิงรุกทั้งระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว ภายใต้ ๓ ยุทธศาสตร์สำคัญ คือ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การป้องกันปัญหา ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การปราบปรามโดยการบังคับใช้กฎหมาย และ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย ๓) ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย กำหนดให้การปกป้องเด็กและเยาวชนจากบุหรี่ไฟฟ้า เป็น “วาระแห่งชาติ” ตั้งคณะกรรมการระดับชาติในการควบคุมบุหรี่ ตั้งศูนย์รวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง กับมาตรการเชิงรุก จัดทำ “กฎหมายกำกับแพลตฟอร์มดิจิทัล” สนับสนุนให้มีบริการช่วยเหลือบุหรี่ไฟฟ้า ประเมินผลมาตรการทุก ๖ เดือน ตั้งศูนย์รวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับนโยบาย ตลอดจนให้มีการแลกเปลี่ยน ความร่วมมือระดับนานาชาติ พัฒนาและจัดการองค์ความรู้

เอกสารฉบับนี้เป็นเพียงสรุปผลการประชุมมูลนิธิสภายุทธศาสตร์

สำหรับรายงานการประชุมมูลนิธิสภายุทธศาสตร์จะดำเนินการเผยแพร่เมื่อที่ประชุมมูลนิธิสภายุทธศาสตร์ได้รับรองแล้ว

ภายหลังที่คณะกรรมการได้เสนอรายงานต่อที่ประชุมแล้ว ประธานของที่ประชุม ได้อนุญาตให้สมาชิกวุฒิสภาอภิปราย โดยได้มีสมาชิกวุฒิสภาได้ตั้งข้อสังเกตและให้ข้อเสนอแนะ ในประเด็นต่าง ๆ อาทิ (๑) บุหรี่ไฟฟ้า เป็นสินค้าที่ผลิตจากต่างประเทศ แล้วนำเข้ามาจำหน่ายในประเทศ ซึ่งมีการตรวจพบว่าการลักลอบขนปะปนมากับสินค้าอื่นในตู้สินค้าซึ่งส่งมาตามท่าเรือต่าง ๆ ส่วนกรณี ที่นักท่องเที่ยวนำติดตัวเข้ามาทางอากาศยาน เห็นว่า บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) (ทอท.) ควรเร่งประชาสัมพันธ์ให้ทราบว่า บุหรี่ไฟฟ้าเป็นสิ่งผิดกฎหมายไม่สามารถนำเข้ามายังในประเทศไทยได้ (๒) แม้ว่าเมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘ นายกรัฐมนตรีสั่งปราบปรามบุหรี่ไฟฟ้าและจับกุมจริงจัง โดยต้องเห็นผลใน ๓๐ วัน และมอบหมายให้รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี และผู้บัญชาการ ตำรวจแห่งชาติ เป็นผู้รับผิดชอบหลัก จนถึงปัจจุบันนี้ ก็ยังพบการจำหน่ายบุหรี่ไฟฟ้าอย่างแพร่หลาย ตามท้องตลาดและการซื้อขายออนไลน์ มีการผลิตในรูปแบบที่หลากหลาย เมื่อสูบแล้วมีกลิ่นหอมแตกต่างกันออกไป ทำให้การตรวจสอบจับกุมทำได้ยาก ที่สำคัญคือ มีการแบ่งขาย ทำให้มีราคาถูกเข้าถึงได้ง่าย จึงขอให้ปราบปรามอย่างจริงจังโดยเฉพาะผู้จำหน่ายบุหรี่ไฟฟ้าให้กับเด็ก และ (๓) ผลกระทบของบุหรี่ไฟฟ้า ต่อเด็กและเยาวชน นอกเหนือจากผลต่อสุขภาพของเด็กและเยาวชนซึ่งเป็นอนาคตของชาติแล้ว ยังมีผลกระทบต่อระบบทางสังคมและเศรษฐกิจของประเทศด้วย จึงจำเป็นต้องมีมาตรการทางกฎหมาย ที่บังคับใช้อย่างจริงจัง เพื่อปกป้องเด็กและเยาวชน และมีบทลงโทษรุนแรงกับผู้จำหน่าย และขอสอบถามว่า คณะกรรมการมีแนวทางผลักดันข้อเสนอแนะในเรื่องนี้ไปสู่การจัดทำเป็นแผนระดับชาติอย่างไร

ประธานคณะอนุกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน และกลุ่มชาติพันธุ์ ได้ตอบชี้แจงสรุปได้ว่า จากการจัดกิจกรรมเสวนาโต๊ะกลม เรื่อง “มาตรการเชิงรุกเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาบุหรี่ไฟฟ้า ในเด็กและเยาวชน” ซึ่งได้เชิญองค์กรที่ทำกิจกรรมเกี่ยวกับการต่อต้านการสูบบุหรี่ไฟฟ้า และบารากู มาร่วมแลกเปลี่ยนเพื่อหาแนวทางผลักดันข้อกำหนดและกฎหมายไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งต่อมานายกรัฐมนตรี ก็ได้สั่งปราบปรามบุหรี่ไฟฟ้าและจับกุมจริงจัง นอกจากนี้ คณะกรรมการได้กำหนดมาตรการ เพื่อผลักดันให้การป้องกันและแก้ไขปัญหาบุหรี่ไฟฟ้าเป็นวาระแห่งชาติไว้ในรายงานฉบับนี้ เพื่อเสนอ ไปยังรัฐบาลดำเนินการต่อไป

ที่ประชุมพิจารณาแล้วเห็นชอบด้วยกับรายงานพร้อมทั้งข้อเสนอแนะของ คณะกรรมการ และมีมติให้ส่งรายงานพร้อมทั้งข้อสังเกตและข้อเสนอแนะดังกล่าวไปยัง คณะรัฐมนตรี พิจารณาดำเนินการต่อไป

**๔.๕ รายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง บัตรประจำตัวคนพิการ
ซึ่งคณะกรรมการพัฒนาสังคม และกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ด้อยโอกาส
และความหลากหลายทางสังคมพิจารณาเสร็จแล้ว**

ผลการพิจารณา

ประธานคณะกรรมการพัฒนาสังคม และกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ด้อยโอกาส และความหลากหลายทางสังคม (นางวราภรณ์ ไพพรรณรัตน์) รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม และประธานคณะอนุกรรมการกิจการผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส (ศาสตราจารย์ชาญณรงค์ พรุ่งโรจน์) รองประธานคณะกรรมการ คนที่หก (นายสมหมาย ศรีจันทร์) กรรมการและที่ปรึกษา (นายวันชัย แฉียงการเขตร) ร่วมกันเสนอรายงานต่อที่ประชุม สรุปได้ว่า ตามแผนปฏิรูปประเทศด้านสังคม มีเป้าประสงค์เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจน และลดความเหลื่อมล้ำในสังคม การคุ้มครองกลุ่มเปราะบางในสังคม ตลอดจนการสร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงทรัพยากร และแหล่งทุนของประชาชน โดยกำหนด กิจกรรมปฏิรูปที่จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ จำนวน ๕ กิจกรรม โดยกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการขึ้นทะเบียนคนพิการคือ กิจกรรมปฏิรูปที่ ๓ : การปฏิรูปการขึ้นทะเบียนคนพิการ เพื่อให้คนพิการได้รับสิทธิสวัสดิการและความช่วยเหลือได้อย่างครอบคลุมและทั่วถึง ปัญหาสำคัญที่พบของการขึ้นทะเบียนคนพิการมีสาเหตุมาจากประเด็นการกำหนดคำนิยาม “คนพิการ” ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ยังมีความแตกต่างกัน อาทิ ประกาศกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และอนุบัญญัติที่เกี่ยวข้อง และพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๑ และอนุบัญญัติที่เกี่ยวข้อง เน้นการวินิจฉัยและตรวจประเมินความพิการทางการแพทย์ ส่งผลให้การประเมินความพิการ ใช้ระยะเวลานานและแพทย์ไม่เพียงพอ ไม่ตรงกับความต้องการที่เป็นจริง อีกทั้งมีกรณีความพิการที่ไม่ทราบสาเหตุความพิการที่แน่ชัด ปัญหาด้านข้อมูลและสถิติเกี่ยวกับจำนวนคนพิการที่มีอยู่ในปัจจุบัน พบว่า ข้อมูลคนพิการของกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ และสำนักงานสถิติแห่งชาติ มีความคลาดเคลื่อนอยู่มาก เนื่องจากใช้หลักเกณฑ์และวิธีการสำรวจที่แตกต่างกัน มีการแบ่งประเภทความพิการแตกต่างกัน ไม่เชื่อมโยงข้อมูลต่อกันแบบ Realtime จำนวนจึงอาจมีความคลาดเคลื่อน ในระหว่างการส่งข้อมูลกัน จำนวนคนพิการจึงไม่สอดคล้องกันส่วนปัญหาด้านบัตรประจำตัวคนพิการ การต่ออายุบัตร แอปพลิเคชัน “บัตรประจำตัวคนพิการดิจิทัล” ยังไม่ตอบสนองความต้องการของคนพิการ เนื่องจากยังมีข้อจำกัดด้านงบประมาณ และไม่มีระบบให้บริการแบบเบ็ดเสร็จ (One Stop Service) จึงเกิดปัญหาและเสียเวลาในการใช้บริการของคนพิการ ส่วนปัญหาด้านการศึกษาของคนพิการพบว่า ข้อมูลนักเรียนซึ่งเป็นคนพิการของสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ กับสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ยังมีคนพิการที่เข้ารับการศึกษานานแตกต่างกันมาก

เอกสารฉบับนี้เป็นเพียงสรุปผลการประชุมมูลนิธิสภาโดยสังเขป

สำหรับรายงานการประชุมมูลนิธิสภา สำนักงานเลขาธิการมูลนิธิสภาจะดำเนินการเผยแพร่เมื่อที่ประชุมมูลนิธิสภาได้รับรองแล้ว

คณะกรรมการการจึงได้มีข้อเสนอแนะ ดังนี้ ๑) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) กระทรวงสาธารณสุข และสถาบันสิรินธร เพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์แห่งชาติ ควรเร่งปรับปรุงนิยาม “คนพิการ” ให้มีความสอดคล้องกัน ปรับปรุงประกาศกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ และคู่มือการวินิจฉัยและตรวจประเมินความพิการให้สอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ควรมีการอบรมทักษะทางการแพทย์ในการตรวจประเมินความพิการให้แพทย์มีความเชี่ยวชาญเฉพาะ สามารถประเมินอุปสรรคหรือข้อจำกัดของการดำรงชีวิต และส่งเสริมให้คนพิการสามารถเข้าถึงกระบวนการประเมินและรับรองความพิการได้มากขึ้น โดยดำเนินการผ่านระบบ Tele - Consultation ๒) ควรเชื่อมโยงข้อมูลต่อกันแบบ Realtime เพื่อป้องกันปัญหาความคลาดเคลื่อนระหว่างส่งข้อมูล จำนวนการเพิ่มขึ้นของคนพิการ กระทรวง พม. ควรเป็นหน่วยงานหลักในการเชื่อมโยงฐานข้อมูลคนพิการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ กระทรวงมหาดไทย (ทะเบียนราษฎร/สวัสดิการเบี้ยความพิการ/ทะเบียนคนตาย ฯลฯ) กระทรวงศึกษาธิการ (คนพิการที่เข้าสู่ระบบการศึกษา และจบการศึกษา) กระทรวงแรงงาน (คนพิการในระบบการจ้างงาน) และกระทรวงการคลัง (ผู้มีบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ) ๓) การต่ออายุบัตรประจำตัวคนพิการทุก ๘ ปี ส่งผลให้คนพิการบางประเภทไม่สามารถทำแบบตลอดชีพได้ เช่น คนพิการประเภทออทิสติก จึงควรจัดให้มีการออกแบบบัตรประจำตัวคนพิการแบบชั่วคราวเฉพาะกลุ่มที่มีความจำเป็น เพื่อให้คนพิการได้รับการรักษาตั้งแต่เกิดอาการเริ่มต้น ควรพัฒนาแอปพลิเคชัน “บัตรคนพิการดิจิทัล” ให้เป็นแอปพลิเคชันอเนกประสงค์ (Super App) ขอจัดสรรงบประมาณในการจัดทำบัตรประจำตัวคนพิการ สนับสนุนให้มีศูนย์บริการคนพิการแบบเบ็ดเสร็จในโรงพยาบาล (One Stop Service) อย่างเต็มรูปแบบ เพื่อให้คนพิการเข้าถึงสิทธิสวัสดิการ และบริการได้อย่างครบถ้วนทุกมิติ ๔) ควรสนับสนุนการศึกษาให้เด็กที่มีความพิการทางการเรียนรู้และออทิสติกให้มากขึ้น โดยการทบทวนพัฒนาการ ควรอบรมและเสริมความรู้ให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อให้จัดการเรียนการสอนให้เหมาะสม ควรบรรจุรายวิชาการศึกษาพิเศษสำหรับคนพิการไว้ในรายวิชาพื้นฐาน และควรสนับสนุนงบประมาณเพื่อพัฒนาการศึกษาอาชีพคนพิการเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ นอกจากนี้ เห็นควรแก้ไขระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการยื่นคำขอมีบัตรประจำตัวคนพิการ การออกบัตร และการกำหนดเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจออกบัตรประจำตัวคนพิการ การกำหนดสิทธิหรือการเปลี่ยนแปลงสิทธิ และการขอสละสิทธิของคนพิการ และอายุบัตรประจำตัวคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๖ ให้มีความเหมาะสม เพื่อคนพิการสามารถมีบัตรประจำตัวคนพิการ และจะสามารถเข้าถึงสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ตามมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้อย่างทั่วถึง

ที่ประชุมพิจารณาแล้วเห็นชอบด้วยกับรายงานพร้อมทั้งข้อเสนอแนะของ คณะกรรมาธิการ และมีมติให้ส่งรายงานพร้อมทั้งข้อเสนอแนะดังกล่าวไปยังคณะรัฐมนตรี พิจารณาดำเนินการต่อไป

(๕) เรื่องที่ค้างพิจารณา

จำนวน ๓ เรื่อง

๕.๑ ยุติติ เรื่อง ข้อเสนอยุติให้วุฒิสภาพิจารณาแนวทางการเสริมสร้างความมั่นคง และความปลอดภัยทางอาหาร
(นางสาวนิชาภา สุวรรณาค เป็นผู้เสนอ)

ผลการพิจารณา

นางสาวนิชาภา สุวรรณาค ผู้เสนอยุติ ได้เสนอเหตุผลของการเสนอยุติเรื่องดังกล่าว ต่อที่ประชุม สรุปได้ว่า ประเทศไทยเป็นดินแดนอยู่ข้าวอยู่น้ำเพราะเป็นแหล่งผลิตพืชผลทางการเกษตร ที่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคทั้งในประเทศและต่างประเทศ จนได้สมญานามว่า เป็นครัวของโลก ซึ่งจากสถิติการส่งออกเมื่อปี ๒๕๖๗ ปรากฏว่าไทยมีดุลการค้าสินค้าเกษตรเกินดุล ถึง ๙๒๖,๖๖๓ ล้านบาท สินค้าเกษตรของไทยมีปริมาณการส่งออกมหาศาลและได้รับความนิยม ของตลาดโลก โดยสินค้าเกษตรที่มีมูลค่าส่งออกสูงสุด ๓ อันดับแรกของไทย ได้แก่ ข้าว พืชไร่ และไก่แปรรูป แต่ภายใต้บริบทของระบบเศรษฐกิจที่มุ่งผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาด ทำให้เกษตรกรหันมาปลูกพืชเชิงเดี่ยวที่ตัดตอนความสมดุลของระบบนิเวศมากขึ้น เพื่อให้ทันต่อ ความต้องการของผู้บริโภค จึงไม่อาจหลีกเลี่ยงที่จะใช้สารเคมีเข้ามาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการผลิต ไม่ว่าจะเป็นสารกำจัดศัตรูพืช สารเร่งการเจริญเติบโต สารเร่งเนื้อแดง ทำให้เกิดปัญหาความไม่ปลอดภัย ด้านอาหารทั้งด้านของวัตถุดิบและกระบวนการผลิต ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงด้านอาหารและสร้างความเสียหายต่อประเทศ เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของผู้บริโภค โดยผู้บริโภคต้องเผชิญความเสี่ยง กับสารเคมีตกค้างจากกระบวนการผลิตที่จะเข้าสู่ร่างกาย และสะสมจนเกิดโรคร้ายไข้เจ็บ รัฐต้องจัดหา ยา และเวชภัณฑ์ต่าง ๆ มารักษา ส่งผลให้เกิดความสิ้นเปลืองของงบประมาณ รวมทั้งสร้างความสูญเสีย ทางเศรษฐกิจจากการที่ผลผลิตซึ่งเป็นสินค้าทางการเกษตรถูกปฏิเสธจากประเทศคู่ค้าเพราะไม่ผ่านการตรวจมาตรฐานความปลอดภัยจากสารเคมีที่ใช้ในการผลิต ส่งผลกระทบต่อการส่งออกสินค้า ในกลุ่มธัญพืช พืชอาหาร ผลไม้ เนื้อสัตว์ รวมถึงผลิตภัณฑ์อาหารของไทย จึงสมควรที่วุฒิสภา จะได้มีการอภิปรายระดมความคิดเห็นเพื่อหาแนวทางในการเสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัย ทางอาหาร และเสนอไปยังรัฐบาลเพื่อพิจารณาดำเนินการ

จากนั้น ประธานของที่ประชุมได้อนุญาตให้สมาชิกวุฒิสภาอภิปรายแสดงความคิดเห็น โดยในการอภิปรายของสมาชิกได้มีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะที่สำคัญเกี่ยวกับแนวทางการเสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยทางอาหาร อันจะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานของรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ดังนี้

๑. ควรเข้มงวดในการออกใบอนุญาตนำเข้าเคมีภัณฑ์และสารเคมี ไม่ว่าจะเป็นปุ๋ยหรือสารกำจัดศัตรูพืช ซึ่งเป็นองค์ประกอบในการผลิต จนนำไปสู่การบริโภคไม่ปลอดภัย และผลผลิตถูกปฏิเสธจากประเทศคู่ค้าเพราะไม่ผ่านการตรวจมาตรฐานสารพิษตกค้างในอาหาร จนนำความเสียหายมาสู่เกษตรกร รวมทั้งควบคุมกำกับดูแลการใช้สารเคมีต่าง ๆ ในทุกขั้นตอนการผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทานอย่างจริงจัง เช่น การใช้สารเร่งการเจริญเติบโต สารเร่งเนื้อแดง เช่น ยาเฮกโซเอสโตรล (Hexoestrol) ซึ่งใช้สำหรับตอนสัตว์ปีก เป็นฮอร์โมนรักษาสัตว์และเร่งการเจริญเติบโต สารเร่งเนื้อแดงหรือสารเคมีในกลุ่มเบต้าอะโกนิสต์ (Beta-Agonist) และฟอร์มาลิน เป็นต้น

๒. ควรดำเนินการเฝ้าระวัง กำกับดูแล และตรวจสอบการนำเข้าอาหาร ผักและผลไม้จากประเทศคู่ค้าอย่างเข้มงวด เพื่อไม่ให้มีอาหาร ผักและผลไม้ที่ไม่ได้มาตรฐานหรือปนเปื้อนสารเคมีที่จะเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนเข้ามาจำหน่ายในประเทศ เช่น สารปนเปื้อนในองุ่นไซนัสแคท เป็นต้น

๓. ควรบูรณาการการดำเนินงานร่วมกันของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงสาธารณสุข และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งผู้ผลิตและผู้จำหน่ายสินค้า ตลอดห่วงโซ่อุปทานอาหารเพื่อร่วมกันผลิตสร้างมาตรฐานความปลอดภัยของอาหาร และสร้างอาหารที่ดีต่อสุขภาพของผู้บริโภค ซึ่งจะเป็นการสร้างเชื่อมั่นให้ผู้บริโภคและอุตสาหกรรมอาหารของประเทศ “พาครัวไทยไปสู่ครัวโลก”

๔. ส่งเสริมการทำเกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ เกษตรคาร์บอนต่ำ และหยุดการใช้ปุ๋ยไนโตรเจนสังเคราะห์ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตในการบริโภคอาหารที่ปลอดภัยและเพื่อความมั่นคงด้านอาหาร รวมทั้งเพื่อเป็นการเพิ่มมูลค่าผลผลิตและลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

๕. สนับสนุนและเสริมสร้างผู้นำหรือชุมชนต้นแบบเพื่อสร้างความมั่นคงทางอาหารอย่างยั่งยืนโดยปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และขยายผลการดำเนินการให้ครอบคลุมทุกจังหวัด เช่น การดำเนินโครงการหมู่บ้านต้นแบบเพื่อความมั่นคงทางอาหาร อำเภอเทพสถิต จังหวัดชัยภูมิ ซึ่งเป็นโครงการที่ใช้พื้นที่บริเวณรอบบ้านมาสร้างแหล่งอาหารปลอดภัยให้กับสมาชิกในครอบครัว

๖. ควรส่งเสริมสุขภาพประชาชนด้วยองค์ความรู้ที่ถูกต้องเพื่อให้บริโภคอาหารที่ปลอดภัยเพื่อสุขภาพที่ดี โดยการรณรงค์และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้ตระหนักถึงความปลอดภัยของอาหาร อันตรายจากสารเคมีที่ตกค้างในอาหาร รวมถึงพฤติกรรมบริโภคอาหารที่เสี่ยงต่อการเกิดปัญหาสุขภาพที่เรื้อรังในกลุ่ม NCDs เช่น หัวใจ เบาหวาน ความดัน ไขมัน เป็นต้น

ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ต่อการดำเนินงานของรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการเสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยทางอาหารอย่างเป็นรูปธรรม เกิดประโยชน์กับประชาชนที่ประชุมวุฒิสภามีมติเห็นชอบให้ส่งข้อสังเกตและข้อเสนอแนะไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาดำเนินการ และมอบหมายให้คณะกรรมการการศึกษาและสหกรณ์ นำไปพิจารณาศึกษาเพิ่มเติม และเมื่อพิจารณาศึกษาเสร็จแล้วให้เสนอผลการพิจารณาศึกษาต่อที่ประชุมวุฒิสภาในโอกาสต่อไป

๕.๒ ยุติติ เรื่อง ข้อเสนอยุติให้วุฒิสภาพิจารณาทิศทางแก้ไขปัญหาและควบคุมการเปิดสถานศึกษาผิดกฎหมายของคนต่างด้าวในประเทศไทย
(นายปริญญญา วงษ์เชิดขวัญ เป็นผู้เสนอ)

ผลการพิจารณา

นายปริญญญา วงษ์เชิดขวัญ ผู้เสนอยุติ ได้เสนอเหตุผลของการเสนอยุติเรื่องดังกล่าวต่อที่ประชุม สรุปได้ว่า ปัจจุบันแรงงานต่างด้าวในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านมีการเปิดสถานศึกษาในหลายพื้นที่ของประเทศไทยโดยอ้างหลักสิทธิมนุษยชน แม่เด็กและเยาวชนทุกคนควรได้รับการศึกษาที่ดีไม่ว่าจะเชื้อชาติใด แต่การได้รับการศึกษาต้องเป็นไปตามกฎหมายของประเทศนั้น ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบันคนต่างด้าวที่เข้ามาอาศัยอยู่ในประเทศไทยบางกลุ่มได้จัดตั้งกลุ่มอิทธิพล เช่น เจ้าหน้าที่ตำรวจของจังหวัดสมุทรสาครได้เข้าตรวจค้นสถานที่พักของแรงงานต่างด้าว พบทั้งระเบิดและอาวุธอื่น ซึ่งเรื่องนี้กระทบต่อความมั่นคงภายในประเทศ และเมื่อเชื่อมโยงกับเรื่องการศึกษา พบว่าชาวต่างด้าวที่ถูกดำเนินคดีและมีหมายจับของประเทศเมียนมาได้เข้ามาเป็นเจ้าของโรงเรียนในไทยโดยร่วมมือกับมูลนิธิบางแห่ง ซึ่งการจัดการศึกษาของชาวต่างด้าวนี้เกิดขึ้นในหลายจังหวัดของไทย และอ้างถึงเรื่องสิทธิมนุษยชนโดยไม่คำนึงถึงกฎหมายเกี่ยวกับการจัดการศึกษาหรือการทำงานของคนต่างด้าวของไทย ตลอดจนมีการซื้อขายบัตรประชาชนให้กับคนต่างด้าว และมีการเรียกเก็บค่าเล่าเรียน เมื่อมีผลกำไรเกิดขึ้นก็เกิดความขัดแย้งจนถึงชู้ฆ่ากัน สิ่งเหล่านี้สร้างปัญหาและความเดือดร้อนให้กับสังคมไทยอย่างมาก แต่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะกระทรวงศึกษาธิการซึ่งเป็นองค์กรที่กำกับดูแลและกำหนดนโยบายทางด้านการศึกษาของประเทศไทยไม่มีการใช้อำนาจอย่างจริงจัง รวมทั้งไม่มีกระบวนการในการแก้ไขปัญหาการจัดตั้งโรงเรียนให้ถูกต้องตามกฎหมายหรือการหาสถานที่ให้เด็กต่างด้าวได้เรียนหนังสือ แต่กลับปล่อยให้การจัดการศึกษาที่ผิดกฎหมายของคนต่างด้าวยังคงดำเนินต่อไป

ทั้งนี้ ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ประเทศไทยมีความสามารถในการจัดการศึกษาได้อย่างเพียงพอแต่กลุ่มชาวต่างด้าวไม่ยอมให้เด็กต่างด้าวเข้าสู่ระบบการศึกษาอย่างถูกต้อง เนื่องจากต้องการสอนเฉพาะภาษาต่างด้าว ส่วนมูลนิธิที่สนับสนุนหรือร่วมจัดการศึกษากับคนต่างด้าว แม้จะอ้างว่ามูลนิธิเป็นองค์กรที่ไม่ได้มุ่งแสวงหากำไร แต่กลับมีการเรียกเก็บเงินจากการจัดการศึกษา ดังนั้น หน่วยงาน

ที่เกี่ยวข้องต้องกำกับดูแลให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายอย่างจริงจัง รวมทั้งตรวจสอบด้วยว่ามีการรับสินบนเพื่อละเว้นไม่ดำเนินการตามกฎหมายหรือไม่ อย่างไร และขอเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าวไว้ โดยที่ประเทศไทยไม่ได้ห้ามคนต่างด้าวดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการศึกษา แต่หากคนต่างด้าวจะดำเนินการต้องทำให้ถูกต้องตามกฎหมายไทย และควรบังคับให้มีการเรียนภาษาไทยด้วย เพราะนอกจากคนต่างด้าวจะรู้ภาษาไทยแล้ว ยังจะได้เรียนรู้วัฒนธรรมไทยและบริบทของสังคมไทย ซึ่งจะส่งผลให้ประเทศไทยมีแรงงานต่างด้าวที่มีคุณภาพและเกิดความสะดวกในการติดต่อสื่อสารกับคนไทย หากคนต่างด้าวไม่มีศักยภาพเพียงพอในการเปิดโรงเรียนตามกฎหมายได้ เสนอให้เปิดโรงเรียนนานาชาติ หลักสูตรภาษาของคนต่างด้าวชาตินั้น ๆ หรือเปิดศูนย์การเรียนตามกฎหมาย หรือเปิดการเรียนในลักษณะของหลักสูตรระยะสั้น ในการนี้ ในการจัดการศึกษาของคนต่างด้าว กระทรวงศึกษาธิการต้องดำเนินการกับผู้ที่ตั้งโรงเรียนโดยไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายอย่างจริงจัง รวมทั้งควบคุมกำกับดูแลให้ครูซึ่งเป็นคนต่างด้าวต้องได้รับใบอนุญาตและขึ้นทะเบียนถูกต้องตามกฎหมาย ประกอบกับต้องมีจรรยาบรรณเพื่อป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้น เช่น การล่วงละเมิดทางเพศเด็ก อีกทั้งกระทรวงแรงงานต้องดำเนินการตามกฎหมายกับคนต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในประเทศไทยโดยไม่มีใบอนุญาตทำงาน หรือทำงานนอกเหนือสิทธิที่จะทำได้ตามกฎหมาย รวมทั้งดำเนินคดีกับนายจ้างที่รับคนต่างด้าวที่ไม่ได้รับอนุญาตเข้ามาทำงาน อีกทั้งตำรวจตรวจคนเข้าเมืองต้องดำเนินคดีกับคนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวประกอบอาชีพหรือรับจ้างทำงานโดยที่ไม่ได้รับอนุญาตด้วย

จากนั้น ประธานของที่ประชุมได้อนุญาตให้สมาชิกวุฒิสภาได้อภิปรายแสดงความคิดเห็น โดยในการอภิปรายของสมาชิกได้มีข้อสังเกตและข้อเสนอแนะที่สำคัญเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นดังกล่าวสรุปได้ ดังนี้

๑. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและอนุสัญญาระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคีทั้งปฎิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิเด็ก อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของแรงงานข้ามชาติและสมาชิกในครอบครัว ล้วนแล้วแต่ให้ความสำคัญกับสิทธิในการศึกษา โดยเฉพาะการเข้าถึงการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย การศึกษาภาษาแม่ และสิทธิของชุมชนในการจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาของเด็ก การที่เด็กต่างด้าวต้องติดตามผู้ปกครองซึ่งย้ายถิ่นฐานงานทำไปเรื่อย ๆ ส่งผลให้เด็กไม่ได้รับการศึกษาที่สอดคล้องกับประเพณี วัฒนธรรม และเอกลักษณ์ของตนเอง นั้นจะเกิดผลกระทบมากเมื่อเด็กต่างด้าวต้องเดินทางกลับไปยังประเทศต้นทาง เนื่องจากจะไม่สามารถใช้ชีวิตในประเทศที่เป็นถิ่นกำเนิดของตนได้

ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องดำเนินการให้เด็กต่างด้าวเข้าถึงการศึกษา โดยรับเด็กเข้าเรียนทั้งการศึกษาในระบบและนอกระบบ ให้การอุดหนุนการศึกษา และเรียนฟรีตั้งแต่ชั้นปฐมวัยถึงระดับมัธยมศึกษา รวมทั้งฝึกอาชีพด้วย และหากมีการเปิดสถานศึกษาหรือศูนย์การเรียนที่ผิดกฎหมายต้องสั่งปิด รวมถึงต้องมีการวางแผนบริหารจัดการนักเรียนหลังสั่งปิด ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการ

ต้องกำหนดนโยบายให้ชัดเจนและสั่งการไปยังหน่วยงานในสังกัดให้ดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม หากจะมีข้อยกเว้นหรือข้อขัดข้องประการใด ต้องเป็นข้อยกเว้นหรือข้อขัดข้องที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ และต้องคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นสำคัญ

๒. การเปิดสถานศึกษาผิดกฎหมายของคนต่างด้าว ไม่ใช่เพียงแค่การดำเนินการที่ผิดกฎหมาย แต่ยังส่งผลกระทบต่อระบบการศึกษา เศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศ โดยผลกระทบต่อระบบการศึกษาไทยนั้น ก่อให้เกิดปัญหาด้านคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา เนื่องจากสถานศึกษาเหล่านี้ ไม่มีหลักสูตรที่ได้รับการรับรองและไม่มีการตรวจสอบวุฒิการศึกษา อาจทำให้นักเรียนเสียโอกาสในการศึกษาต่อหรือการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ทั้งนี้ ครูไทยและผู้บริหารสถานศึกษาไทยต้องมีใบประกอบวิชาชีพ และต้องมีคุณสมบัติตามที่กฎหมายกำหนด แต่สถานศึกษาต่างด้าวบางแห่งใช้คนไทยหรือมุสลิมเป็นตัวแทน ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องมีการตรวจสอบและลงโทษอย่างจริงจัง ส่วนผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคง นั้น ปัจจุบันแรงงานข้ามชาติจากเมียนมา กัมพูชา และลาว มีจำนวนรวมกันประมาณ ๑๐ ล้านคน มีการใช้งบประมาณด้านสาธารณสุขของไทยไปเป็นจำนวนมาก หากมีการเปิดสถานศึกษาผิดกฎหมายโดยกลุ่มนี้อีกก็จะเป็นภาระทางเศรษฐกิจ หรืออาจจะใช้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางในการสร้างอิทธิพลหรือขยายเครือข่ายต่างชาติในประเทศไทย รวมทั้งการมีสถานศึกษาต่างด้าวที่ไม่ได้รับอนุญาต อาจจะเป็นช่องทางหนึ่งในการจัดตั้งศูนย์บัญชาการต่างด้าวในประเทศไทย ซึ่งอาจนำไปสู่ความขัดแย้งทางสังคมและความมั่นคง เนื่องจากไม่มีการปลูกฝังเรื่องความเป็นไทยให้แก่เด็ก

นอกจากนี้ การที่กฎหมายไทยเปิดโอกาสให้เด็กที่เกิดในประเทศไทยที่ไร้สัญชาติ สามารถได้สัญชาติไทยเมื่อเรียนจบปริญญาตรีในประเทศไทยย่อมเป็นช่องทางให้สถานศึกษาต่างด้าวเตรียมการเพื่อให้เด็กต่างด้าวได้สัญชาติไทย อีกทั้งปัจจุบันมีชาวต่างด้าวจำนวนมากเข้ามาประกอบอาชีพสงวนของคนไทย เช่น การนวดแผนไทย การเป็นมัคคุเทศก์ ซึ่งเป็นอาชีพสงวนไว้สำหรับคนไทย รวมถึงการเปิดร้านอาหารหรือให้เช่าที่พักรายวัน ประกอบกับศูนย์พักพิงของคนต่างด้าวในเขตชายแดน ยังมีปัญหาเรื่องยาเสพติด บุหรี่ไฟฟ้า และสินค้าหนีภาษี ซึ่งเป็นปัญหาที่ต้องได้รับการแก้ไข เพราะอาจจะนำไปสู่การสร้างเครือข่ายอิทธิพลของกลุ่มทุนต่างชาติ ดังนั้น การแก้ไขปัญหาดังกล่าว ไม่ใช่เพียงเรื่องของการศึกษาเท่านั้น แต่ยังเกี่ยวข้องกับเรื่องสังคม เศรษฐกิจ และความมั่นคงโดยรวม ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องดำเนินการมาตรการที่รัดกุมและเข้มงวด เพื่อป้องกันการแทรกแซงจากต่างชาติ รวมถึงการให้โอกาสเด็กต่างด้าวได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพภายใต้กรอบของกฎหมายไทย

ทั้งนี้ เพื่อให้การแก้ไขปัญหาและควบคุมการเปิดสถานศึกษาผิดกฎหมายของคนต่างด้าวในประเทศไทยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ที่ประชุมวุฒิสภามีมติเห็นชอบให้ส่งข้อสังเกตและข้อเสนอแนะไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาดำเนินการ และมอบหมายให้คณะกรรมการการศึกษา การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมนำไปพิจารณาศึกษาเพิ่มเติม และเมื่อพิจารณาศึกษาเสร็จแล้วให้เสนอผลการพิจารณาศึกษาต่อที่ประชุมวุฒิสภาในโอกาสต่อไป

เอกสารฉบับนี้เป็นเพียงสรุปผลการประชุมวุฒิสภาโดยสังเขป

สำหรับรายงานการประชุมวุฒิสภา สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาจะดำเนินการเผยแพร่เมื่อที่ประชุมวุฒิสภาได้รับรองแล้ว

๕.๓ ญัตติ เรื่อง ขอเสนอญัตติให้วุฒิสภาศึกษาปัญหาการบริหารงาน
ของสำนักงานประกันสังคม

(นางสาวนันทนา นันทโรภาส เป็นผู้เสนอ)

(เรื่องตามลำดับที่ ๕.๑ - ๕.๓ เป็นเรื่องที่เลื่อนมาจากการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๖ (สมัยสามัญ
ประจำปีครั้งที่สอง) วันจันทร์ที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๘)

ผลการพิจารณา

นางสาวนันทนา นันทโรภาส ผู้เสนอญัตติ ขอเลื่อนการพิจารณาญัตติ เรื่อง ขอเสนอญัตติ
ให้วุฒิสภาศึกษาปัญหาการบริหารงานของสำนักงานประกันสังคมไปเป็นวันอังคารที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๘
ที่ประชุมเห็นชอบให้เลื่อนการพิจารณาญัตติดังกล่าวไปวันอังคารที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๘

(๖) เรื่องที่เสนอใหม่

จำนวน ๑ เรื่อง

- รายงานของผู้สอบบัญชีและรายงานการเงิน กองทุนสงเคราะห์เกษตรกร
สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖
(ตามมาตรา ๒๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร พ.ศ. ๒๕๕๔)

ผลการพิจารณา

หน่วยงานแจ้งว่าติดภารกิจสำคัญ ขอเลื่อนการพิจารณาไปเป็นวันพุธที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๘

(๗) เรื่องอื่น ๆ

จำนวน ๒ เรื่อง

๗.๑ รายงานผลการดำเนินงานของคณะกรรมการการทหารและความมั่นคงของรัฐ

ผลการพิจารณา

ประธานคณะกรรมการการทหารและความมั่นคงของรัฐ (พลเอก สุวศักดิ์ ทักษนา) และคณะ
ได้ร่วมกันแถลงรายงานสรุปผลการดำเนินงานของคณะกรรมการการทหารและความมั่นคงของรัฐ วุฒิสภา
(เดือนกันยายน ๒๕๖๗ - เดือนมีนาคม ๒๕๖๘) ต่อที่ประชุมวุฒิสภา

**๗.๒ รายงานผลการดำเนินงานของคณะกรรมการการเทคโนโลยีสารสนเทศ
การสื่อสารและการโทรคมนาคมรัฐ**

ผลการพิจารณา

ประธานคณะกรรมการการการเทคโนโลยีสารสนเทศ การสื่อสารและการโทรคมนาคม (นายนิเวศ พันธุ์เจริญวรกุล) และคณะกรรมการ ได้แถลงรายงานสรุปผลการดำเนินงานของ คณะกรรมการการการเทคโนโลยีสารสนเทศ การสื่อสารและการโทรคมนาคม ระหว่างวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๖๗ - ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘) ต่อที่ประชุมวุฒิสภา

เลิกประชุม เวลา ๒๐.๐๐ นาฬิกา

สำนักการประชุม
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา